

rabás Lőránt társaságában írt, a Magyar Színház 1929. adta elő. Jelenleg a »Pesti Napló« egyik szerkesztője. 1930-ban a francia kormány a francia irodalom ismertetése körüli érdemeinek elismeréséül az »Officier des palmes« címmel tüntette ki.

Laczkóczy Ferdinand, előbb katonatiszt, majd karmester, 1851. április 13-án Kacsvinszky Jánossal színigazgató volt Kolozsvárott. 1852. húsvétján feloszlott a társulata, mire Bánffyhunyon hivatalt vállalt. Szathmáry Dániel halála után második férje lett Szathmáryné Farkas Lujzának, a Nemzeti Színház későbbi nagy komikájának. (L. o.)

Ladányi Imre, színész, sz. 1877. szept. 1-én, Hajdunádudvaron. Színipályára lépett 1901-ben. Hősi- és jellem szerepeket játszott és ismert névre tett szert a vidéki színpadokon. 1925-ben lelépett a pályáról.

Ladányi Irén, kardalosnő, sz. 1895-ben, Szegeden. Színpadra lépett 1922. szept. 1-én.

Ladányi Mariska, színésznő, sz. 1884. aug. 27-én, Rátóton (Pest m.). Színpadra lépett 1906-ban.

Ladányi Valéria, színésznő, sz. 1890. ápr. 22-én, Kiskúnhalason. Színésznő lett 1922-ben.

Ladiszlay József, színész, sz. 1874. jan. 6-án, Szepsiben (Abaujtona m.). Színpadra lépett 1901-ben, a Magyar Színháznál. 1928-ban nyugdíjba vonult.

Ladomérszky Gyula (ladoméri), előbb színész, majd kórházgondnok, sz. 1856. nov. 6-án, Kassán. Tanulmányait szülővárosában, a főreáliskolában végezte. Mint V. osztálybeli tanuló Mauritz Rezső reáliskolai igazgató névnapjának megünneplése alkalmával »A névnap« c. vígjátékot írta, melyet a reáliskola növendékei elő is adtak. E színmű előadásának sikere buzdította arra, hogy színész legyen. 1876-ban Lászy Vilmosnál csakugyan fellép és két év alatt több vidéki színtársulatnál találjuk, úgyis mint szereplő színészt és mint díszletfestőt. Családi körülményei

azonban a színésztől elvonták. Színművei: »Robin úr utazása«. Kassa, 1877. nov. 14. »A vadrózsa«. U. o. 1877. dec. 12. »A véres pénz«, népsz. Zenéje ifj. Bokor Józseftől. Bem. Kassa, 1878. jan. 10. »Egy agglegény kalandja«. U. o. 1879. márc. 29. »Darwinisták«. U. o. 1881. márc. 29. »Az óras kalapja«. 1882. máj. 10. »Mégmérgezve«. 1884. szept. 17. »Hali-fax«, »A kreol«, »A vadászó«, »A cár szelleme«, tört. dr. 5 felv. Heigel K. után fordította. Bem. 1895. dec. 3. »A csodaember«, »Az óriások arca«, stb.

Ladomérszky Margit, színésznő, sz. 1904. dec. 17-én, Budapesten. Az Orsz. Színészegyesület színészképző iskoláját sikerrel fejezte be, mely után 1924. szept. 1-én kezdte meg szereplését. Előbb Székesfehérvárt, utána Szegeden és Pécsen működött. 1929-ben a Vígszínház szerződtette. Főbb szerepei: Éva (Ember tragédiája), Ophelia, Anna (Vengerkák), Rózsi (Cigány), Anna (Délibáb) stb.

Lafontaine (lafonten) **Jean de**, francia meseköltő, sz. 1621. júl. 8-án, Château-Thierry-ben (Champagne), megh. 1695. ápr. 13-án, Párizsban. Nálunk előadott színműve: »Természet leánya«, víggal elegy érzékeny játék. Fordította Gózon Antal. Buda, 1833. december 30.

La Grange (lagranzs) **Anna**, francia operaénekesnő, sz. 1825. júl. 24-én, Párizsban, megh. 1905. ápr. 26-án, u. o. Zongoraművésznőnek készült, Stamaty tanítványa volt; énektanulmányait Marco Bordegni, Mandanici és Lamperti mestereknél végezte. Első diadalát 1842-ben aratta a varesei színházban, Ricci: »Chiara di Rosenberg« c. dalművében. A milánói Scalában 1847-ben tűnt fel mint Norma. 1848-ban, velencei sikerei után, Stankovits orosz mánáshoz ment feleségül, de tőle utóbb elvált. Bécs, Berlin, Sz.-Pétervár, egész Amerika, Madrid (1862) voltak tanui tüneményes hangjának és énekművészetének. Nálunk a Nemzeti Színházban 1850. máj. 28-án volt az első fellépte, a »Szevillai borbély« Rozina szerepében. »Művelt, terjedelmes hangja olly sokoldalúsággal bír, hogy ez már maga csodálatra ébreszti lelkünket, ha oda nem